

IX. BALKANSKI KROS

Jugoslavija trikrat prva med ekipami

Nikolićeva zmagala pri mladinkah - Velika borba Červana (3. mesto) - Razočaranje pri članicah

VRNJAČKA BANJA, 12. apr. IX. Balkanskega kroza so se udeležile reprezentance Jugoslavije, Romunije, Bolgarije, Turčije in Grčije. 5000 gledalcev je videlo zanimive borbe, ki so prinesle 3 sijajna prva

mesta ekipam Jugoslavije, razen tega pa še prvo mesto med posamezniki.

Najugodnejše je presenetila mladinka Vera Nikolić, ki je na 1000 m s sijajnim finišem v zadnjih 300 m prehitela svojo najnevarnejšo nasprotnico Romunko Fruzo. Tudi ostale jugoslovanske tekačice so bile zelo dobre.

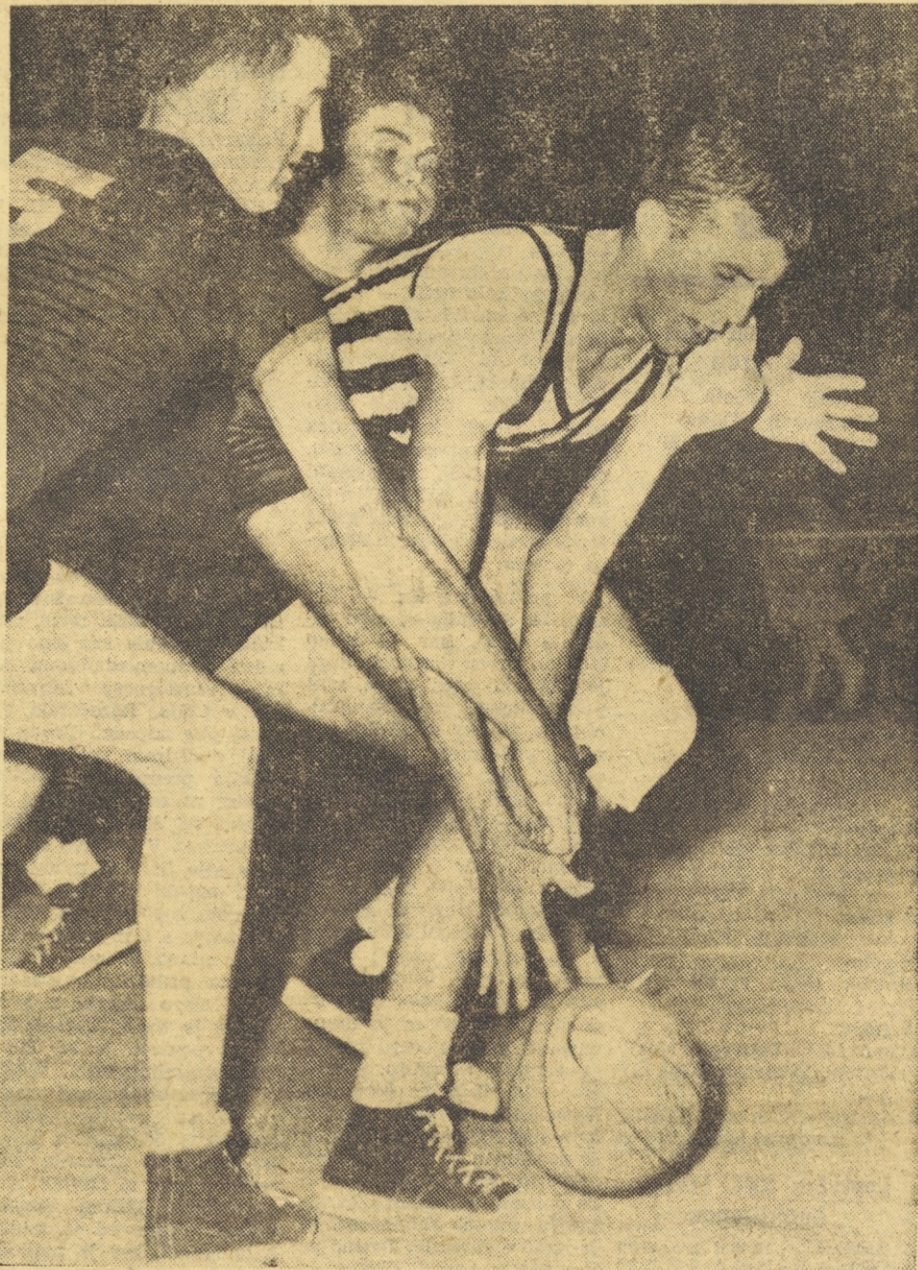
Pri mladincih je na 4000 m dolgi progi šlo za to, ali bo sta uspela Jugoslavana Irek in Pavličević ogroziti favoriziranega turškega tekača Aja. Turek je bil v res izvrstni formi in njegovo prvo mesto nazadnje sploh ni bilo več vprašanje. Zato pa sta oba Jugoslavana skupaj z ostalimi člani naše ekipe poskrbela za ekipno zmago z najmanjšo možno razliko 1 točke.

Najslabša panoga za Jugoslavijo je bil tek članic na 2000 m, kjer nobena od naših tekačic ni bila dorasla na

sprotnica odlično pripravljenim Romunkam, ki so osvojile kar 4 prva mesta. Posebej smo bili razočarani nad slabim 6. mestom državne rekorderk Milice Rajkov.

**VELIKI TROBOJ
PRI ČLANIH**

V najvažnejši panogi tekovanja — teku članov na 10 km — se je že kmalu po startu izdvojila trojka Dalkilić (Turčija), Barabas (Rom) in Červan (Jug). Ti trije tekači so bili v današnji konkurenci razred zase in samo oni so lahko ob koncu teka odločali o najboljših mestih. Dalkilić je nekajkrat poskušal s poostrenim tempom zbežati, vendar mu to ni uspelo. Naš Červan je na svoj odločilni napad čakal do 500 m pred ciljem, kar je bilo proti hitrejšima nasprotnikoma najbrž zgrešeno. Nekaj časa je sicer izgledalo, da bo morda le uspel. Pridobil si je nekaj metrov prednosti, pa vendar je bil nazadnje šele tretji. V zadnjih 100 m je najprej izgubil borbo proti Barabasu, potem pa ga je popolnoma nepričakovano neposredno pred ciljem ujel in prehitel še Dalkilić. Vsaj izguba du. Nadaljevanje na 12. strani

Borba za vsako žogo! Na našem posnetku vidimo Dolinška in Peska, ki skušata preprečiti napadalcu Zadra, da bi spravil žogo v koš

II. ZVEZNA LIGA

Izgubljeni točki sredi Maribora

ZAHOD

- Varteks : Borac 2:1
- Borovo : Bosna 4:1 (1:0)
- Sparta : Istra 2:0 (1:0)
- Zagreb : Čelik 5:0 (2:0)
- Famos : Šibenik 1:2 (0:1)
- Sloboda : Lokomotiva 4:0 (1:0)
- BSK : Olimpija 0:2 (0:0)
- Maribor : Slavonija 0:1 (0:0)

VZHOD

- Srem : Priština 1:1 (1:1)
- Borac : Budućnost 1:1 (1:0)
- Radnički B. : Pobeda 1:2 (1:2)
- Subotica : Bačka 0:1 (0:0)
- Bor : Proleter 2:1 (1:0)
- Radnički (S) : Spartak 2:2 (1:0)
- Sutjeska : Jedinstvo 2:0 (0:0)
- Trepča : Željezničar 1:1

**MEDNARODNE
VESTI**

V Londonu pa je dosegel 24-letni atlet Mel Batty (VB) nova svetovna rekorda na 10 milj s časom 47:26.8 (doslej Heatley — VB 47:46.8) in na 15 km s 44:18.4 (doslej Heatley 44:37.6).

New Orleans — Svetovni boksarski prvak poltežke kategorije Pastrano (ZDA) je z zmago s t.k.o. v 6. rundi nad Argentincem Paraltom obranil svoj naslov.

Glasgow — Nogometna reprezentanca Škotske je pred 134.000 gledalci premagala Anglijo z 1:0 (0:0). Strelec edinega gola je bil Gilzean v 72. min.

Bukarešta — Romunski namiznoteniški igralci so osvojili oba pokala evropskih prvakov. Pri moških Cluj s finalno zmago nad Vasutepitokom iz Budimpešte s 5:4.

ZVEZNA MOŠKA KOŠARKARSKA LIGA

Gladka zmaga Olimpije in nepotreben poraz Slovana

Izkušeni Zadar premagal poživovalne borce na Kodeljevem - V Splitu rekordno število gledalcev - Favoriti nabirajo točke - Po drugem kolu Olimpija na vrhu - V soboto ob 19.30 na GR Olimpija : Beograd

LJUBLJANA, 12. aprila. Po slovenskem derbiju Olimpija : Slovan je obveljala trditev, da igra ni bila najboljša, vendar s pripombo, da bo Slovan za vse člane zvezne lige nevaren in še kako nadležen nasprotnik. Ta ugotovitev je prišla do izraza že v drugem

kolu, ko je moštvo Slovana gostilo odlično petorko iz Zadra.

**Slovan : Zadar
73:78 (38:37)**

SLOVAN: Peterka 13, Dolinšek 6, Pesek 18, Brišnik 4, Strehovec, Samaluk 15, Stra-

žar 4, Zevnik, Rus 2, Škerjanc 9, Slana 2, Sok.

ZADAR: Stipčević 2, Cubrić 5, Ostarčević 10, Marčelić 23, Anić, Košta, Troškot I. 28, Jurišić I., Jurišić II. 10, Troškot II.

SODNIKA: Stepanović in Jakšić (oba iz Beograda); gledalcev okrog 2000.

Zadar je z dosledno disciplinirano igro zlomil odpor borbenih igralcev Slovana. To bi bila nekakšna uvodna misel in kratka ocena zanimivega srečanja na Kodeljevem.

Potek igre je bil takšen, kot si ga je želelo občinstvo: temperamentno, dramatično in kvalitetno! Moštvo Slovana je ves čas igre obdržalo ravnovesje vsiljenega tempa, čeprav je treba takoj izpopolniti to misel z ugotovitvijo, da so domačini precej grešili v napadu, še posebej pa v obrambi. Ob tej pavsalni oceni, brez globlje analize, ki pa vendar pokaže zaslužen zmago Zadra, je več elementov, Nadaljevanje na 12. strani

metalka

**EXPORT
IMPORT**

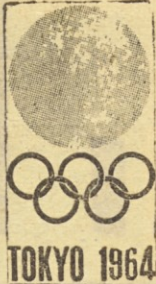
DOBAVLJA, UVAŽA IN IZVAŽA

Izdelke črne in barvne metalurgije
reprodukcijski material

- za kovinsko industrijo,
- armature, kovinske polizdelke,
- stroje, aparate, opremo za industrijo itd.

Bill Baillie pred odločitvijo: 5 km, 10 km ali maraton?

PRED OLIMPIJSKIMI IGRAMI V TOKIU OD 11. X. DO 25. X.

PRIPRAVE PLAVALCEV ZA OLIMPIJSKE IGRE

POT ČEZ OVIRE VODI V TOKIO

Pogoji v katerih se pripravljajo naši kandidati niso bistveno drugačni kot vse doslej — Šolska dolžnost trenutno največja ovira — Kaj govore sedanji rezultati?

Začelo se je dokaj hrabro in z optimizmom. Za Tokio se nismo začeli pripravljati tri mesece pred nastopom — kot je bila to praksa za Rim — temveč že leto dni poprej. Jeseni so se sestali trenerji olimpijskih kandidatov, sestavili načrt treninga in tekmovalnj za ves čas do nastopa v Tokiu, pripravili plan zdravniških pregledov in testiranja, izmenjali svoja mišljenja in odšli domov s prepričanjem, da bo vse delo steklo tako, kot je potrebno za takšne obsežne priprave, ki jih zahteva nastop na olimpijskih igrah v Tokiu.

Kmalu za tem so zasedali vsi trenerji Jugoslavije »na najvišji ravni« in med drugim ugotovili, da nihče od treh kandidatov (Rogušič, Djaković, Vrhovšek) nima v kraju bivanja primernih pogojev za trening, ker niti v Splitu niti v Ljubljani ni 25 m zimskega bazena, kar bi bilo za takšne priprave nujno potrebno. Predlog je bil, naj bi se Rogušič in Djaković za letošnjo zimo preselila v Beograd ali Zagreb, kjer bi imela možnost treninga v primernem bazenu, Vrhovšku pa naj bi omogočili vsakodnevni trening v 25 m bazenu v Kranju.

Skoraj pol leta po teh ugotovitvah so se na Reki ponovno srečali olimpijski kandidati, njihovi trenerji in predstavniki PZJ ter pregledali potek dosedanjih priprav. Zaključek je bil kaj preprost. Stanje je ostalo nespremenjeno in vse olimpijske priprave so doslej potekale tako, kot vsa »neolimpijska« leta poprej. Vsa razlika je bila morda le v tem,

da so trenerji delali po naprej utrjenih načrtih, da je bila intenzivnost priprav mnogo ostrejša kot doslej in da so tudi kandidati mnogo resneje pristopali k treningu, zavedajoč se odgovornosti, ki jo imajo pred seboj.

Vse ostalo je potekalo tako, kot vsa leta poprej. Rogušič in Djaković sta ostala v Splitu, ker zaradi šolskih dolžnosti nista mogla leto dni zapustiti kraja šolanja, Vrhovšek pa se je pripravil v malem ljubljanskem »koritu«, ker so bile težave s kranjskim bazenom do pred mesecem dni nepremostljive. Šolske dolžnosti vseh treh kandidatov pa preprečujejo tudi vnaprej vsakršno daljše bivanje izven kraja šolanja, tako da tudi enotedenske zamišljene priprave pred mednarodnim mitingom na Reki niso uresničljive.

Ob teh dejstvih se nam ne hote vsiljuje primerjava, da so se npr. francoski olimpijski kandidati pripravljali mesec dni v ZDA, da bodo priprave sovjetskih olimpijskih kandidatov trajale trikrat po mesec dni v najbolj idealnih pogojih itd!

Za naše kandidate pa lahko v zelo zgoščeni obliki danes ugotovimo tale dejstva:

- da se vsi trije pripravljajo v neprimernih bazenih, mnogokrat ob neprimernem času (takoj po kosilu!) in neprimernih pogojih (premalo časa in prostora!);
- da so za vse tri šolske obveznosti nepremostljiva ovira za kakršnokoli daljšo odsotnost;
- da kljub točnemu kalendarju zdravniških pregledov in testiranja (prvo bi moralo

biti novembra, drugo pa marca) ni bilo doslej še nobenega pregleda.

● da kljub načrtu treninga in tekmovalnj, ki so ga izdelali trenerji nihče od trenerjev še ne ve kolikokrat in kje bo moral njegov kandidat nastopiti v prihodnji sezoni.

● in da končno tudi za norme, ki kot Damoklejev meč vise nad kandidati, ne vemo kdaj in kje jih bodo loral kandidati izpolniti, da bodo dobili vizo za Tokio.

Kljub tem oviram, čez katere kandidati »plezajo« na svoji poti v Tokio — da ne govorimo še o gripi — pa so prvi rezultati dela že tu in nekaj nam tudi ti rezultati povedo.

Mnenja so različna. Nekateri menijo, da so naši kandidati na Reki pokazali pre-

malo, drugi so zopet s trenutno formo kandidatov zadovoljni. Morda nam bo najboljši odgovor na to vprašanje dala primerjava s trenutno formo najboljših plavalcev v Evropi, tekmecev naših olimpijskih kandidatov.

Na 400 m prosto so letošnji rezultati evropskih plavalcev takšni: 4:23,4 Lundin (Sv), 4:25,0 Belic (SZ), 4:26,0 Katona (M), 4:36,0 Wiegand (VN), 4:27,2 Lohmicky (ČSSR) naša kandidata pa sta dosegla 4:31,5 Rogušič in 4:34,4 Djaković.

Na 200 m hrbtno pa so letos tile rezultati v Evropi: 2:16,3 Csikany (M), 2:16,9 Kuppers (ZN), 2:18,0 Sjöblom (Sv), 2:19,0 della Savia (I), 2:19,2 Wagner (VN), 2:19,5 Ferak (ČSSR) in 2:20,0 Vrhovšek (J).

Po trenutnih rezultatih bi lahko sklepali da Vrhovšek višje »kotira« na listi kandidatov kot njegova kolega iz Splita. Seveda pa je to šele prvi pregled in pred našimi kandidati je še dolga doba trdega dela, če si bodo hoteli zagotoviti častno mesto v jugoslovanski ekipi za Tokio.

M. P.

OLIMPIJSKI BILTEN

Eden znanih ameriških atletskih strokovnjakov Brutur Hamilton, ki je bil glavni trener ekipe ZDA za olimpijske igre 1952, je nedavno izjavil, da bo ameriškim predstavnikom v Tokiu kaj težko zmagovati. Pravi, da bo sicer zastopstvo ZDA močnejše kot kdajkoli, da pa so marsikje še bolj napredovali in da skoraj ni več zanesljivih »ameriških« panog, kot jih je bilo nekdaj precej.

CONI (italijanski olimpijski komite) je odločil, da se bo Italija udeležila tokijskih iger s popolno zasedbo v kolesarstvu in gimnastiki. Veslače bodo odredili po evropskem prvenstvu, sklep o udeležbi modernih peterbojcev in sabljačev pa bodo sprejeli pozneje. CONI se namerava držati politike precejšnega varčevanja.

Predolimpijske težave imajo v Avstraliji, kjer se je skupina najboljših atletov uprla imenovanju Clica Wiseja za olimpijskega trenerja. Prva reakcija zveze je bila v izjavi, da se ne nameravajo podrežati mnenju tekmovalcev.

Nedavno je uspel poskus neposrednega televizijskega prenosa iz Tokia v ZDA s pomočjo satelita Relay 2. Ta uspeh povečuje možnost, da bi morda olimpijske igre le videli v neposrednih TV prenosih. Če bodo poskusi uspešni, bi Amerikanci izstrelili v maju nov satelit, ki bi dosegel nad ekvatorjem hitrost vrtenja zemlje in tako omogočil celodnevne prenose. Nekaj težav in seveda velikih stroškov pa bi bilo tudi še s posredovanjem TV slike iz Kalifornije v Evropo.

Angleška skakalka v višino Thelma Hopkins bo poskušala svoj come back za Tokio. Startala je na olimpijskih igrah v Helsinkih in Melbourne, potem pa se je odtegnila aktivnemu nastopanju. Hopkinsova je letos stara 29 let.

Japonska plavalna zveza bo predlagala, da bi za igre 1968 v MexicoCityju zamenjali žensko plavanje na 100 m metuljček z 200 m, na novo pa uvedli za ženske progo 800 m prosto.

Avstralija je že določila 16 atletov za nastop v Tokiu in sicer: 100 m Lay in Holdsworth, 800 m Blue, 1500 m Thomas, 5000 m Clarke in Cook, 400 m ovire Roche in Ryan, steeple Vincent, višina Sneazwell in Peckham, palica Filshie, troskok Tomlinson, kladivo Leffler.

Indija se bo prijavila kot kandidat za organizacijo letnih olimpijskih iger 1972.

BILL BAILLIE favorit za 5-10 km ali maraton

William (Bill) David Baillie je eden od velikih upov Nove Zelandije na olimpijskih igrah v Tokiu. Čeprav ima ta dežela razmeroma majhno število atletov, ji prav nič ne manjka takih, ki posegajo po rekordih in medaljah. Eden od teh je tudi Baillie, ki je nedavno premagal v Melbourne svetovnega rekorderja v teku na 10.000 m, Clarka, ne glede na to, da je pravzaprav specialist za nadaljše proge. Baillie je namreč svetovni rekorder v teku na 20.000 m in na 1 uro.

Sicer za zdaj še neuradni rekorder, ki pa je z rezultatom 59:28,3 in 20.189 m na obeh omenjenih progah zbrisal iz rekordne liste legendarnega Zatopka. Morda njegova rekorda tudi ne bosta

priznana, ker sta bila dosežena na nekakšnem asfaltnem tekališču, ki ga Mednarodna atletska zveza ne priznava in je že zavrnila nekatere rekorde na sličnih napravah. Ne glede na to pa je Baillie eden velikih imen svetovne atletike na dolgih progah.

169 cm visoki in 65 kg težki zastopnik nekega podjetja, z lesnimi proizvodi je kot atlet začel na srednjih progah brez velikih uspehov. V letih svoje tekmovalne dobe (rojen 1934 v Nelsonu) pa se je poskusil tudi na vseh daljših progah, kjer je imel več uspehov. Letos je postal prvak Nove Zelandije na 5.000 m in na 6 milj, prav tako je bil že tudi prvak v krosu. Zelo ponosen pa je na zmago, ki

jo je dosegel na 880 y nad svetovnim rekorderjem Snelom.

Trenira skupaj z drugo veliko novozelandsko zvezdo — tekačem na 1.500 m Davissom, ki je letos že tekel pod 3:40.0. Skoraj izključno teče izven tekališča, po terenu, razen tega precej sprinta, dviga uteži. Kot dopolnilne športe goji plavanje(!), nogomet in golf. Za prihodnji mesec so ga povabili na turnejo v ZDA, vendar bo vabilo verjetno odklonil, ker se ne bi mogel ustrezno pripravljati na igre v Tokiu.

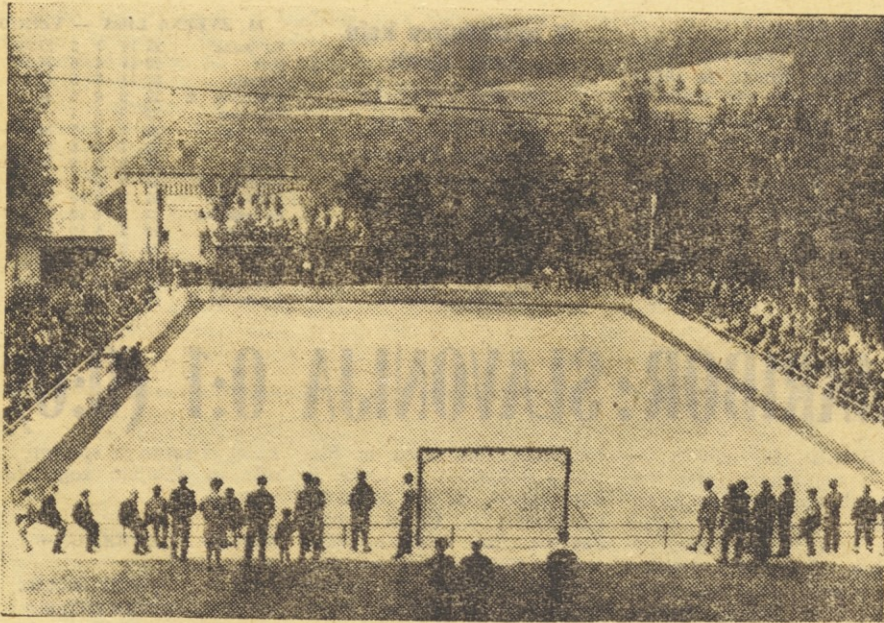
Baillie je poročen, ima dva otroka in zelo rad dela na svojem vrtičku, kar je njegov glavni konjiček.

Za zdaj še ni jasno, kaj bo

odlični tekač startal na olimpijskih igrah. Prav lahko, da se bo potegoval za udeležbo v kar 3 panogah: 5.000 m, 10.000 m in maratonu, prav tako kot Avstralec Ron Clarke. Seveda pa bi to najbrž pomenilo, da se že v naprej odpoveduje popolnemu uspehu na vsaj eni progi, ker ni računati s ponovitvijo velikega uspeha Emila Zatopka z iger v Helsinkih, ko je zmagal prav na vseh treh omenjenih progah. Govorec o favoritu oziroma favoritih za Tokio, omenja Baillie svojega rojaka Murraya Halberga, za katerega pravi, da je v formi kot še nikoli, da ostro trenira in da je poln zaupanja v samega sebe. To pa ne pomeni, da bo Bill nastopil brez upanja na uspeh.

NAŠ SODELAVEC TOMO VRUNČ POROČA O TELESNI KULTURI V SLOVENJ GRADCU

SAMO ENA TELOVADNICA!

Rokometni stadion v Slovenj Gradcu lahko sprejme 2000 ljubiteljev te dinamične in priljubljene igre. Lep rekord, če vemo, da ima mesto 2900 prebivalcev

PRIZADEVNI MISLINJČANI

Mislinjski Partizan že vrsto let deluje in orje ledino telesne kulture v Gornji Mislinjski dolini. Da bi naše bralce seznanili z njihovimi težavami in uspehi smo potrkali na vrata Splošne ambulante — sprejel nas je dr. Stanko Stoporko, predsednik Partizana. Prijazni zdravnik je začel kar sam pripovedovati:

—Društvo deluje že tri leta, včlanjenih pa imamo nad 250 članov, ki so večinoma vsi aktivni. Prvi problem, ki smo ga morali rešiti še predno smo začeli z delom z mladino so bila finančna sredstva. Pomagali smo si tako, da smo uvedli krajevni prispevek za telesno kulturo, z nabiralno akcijo, kjer so nam priskočili na pomoč kmetje, pa smo si toliko opomogli, da smo že razmišljali o gradnji stadiona. Ker sestavlja šolska mladina jedro našega društva, smo ga zgradili kar pred šolo. Stadion bo imel igrišča za odbojko, košarko, roket, nekatere atletske naprave ter razna plezala. Vaščani in mladina so stadion gradili s prostovoljnimi delom, glavni vodja pri tej gradnji pa je bil Nabernik Maks. Starejši prebivalci bodo lahko svoje proste ure preživljali na dvosteznem kegljišču, ki je tudi že v zaključni fazi dela.

Dosedaj smo največ pozornosti posvetili gradnji objekta, vzporedno pa smo mladino uvajali v osnove telesne vzgoje. Največje zanimanje med mlajšimi velja za roket, pozimi smučanju pa tudi atletiki. Starejši se navdušujejo predvsem za odbojko, pozimi pa za sankanje. Na sankarskih tekmah sodelujejo celo upokojenici in tako je bil med najstarejšimi tek-

movanci, ki so nastopali na eni izmed takšnih prirediteljev, star kar 75 let!

Nekoliko nas tare problem pomanjkanja strokovnih kadrov. Učitelji se sicer trudijo in pomagajo po svojih močeh, vendar bomo morali v bodoče poslati voditelje na strokovno izpopolnjevanje. Med naloge, ki smo jih vnesli v sedemletni perspektivni plan je najvažnejša gradnja telovadnice ob šolskem prostoru. Vse objekte, ki jih gradimo in jih še bomo, gradimo ob šoli zato, da jih bo lahko izkoriščala predvsem šolska mladina. Naše načelo je: množičnost in čim večja popularizacija telesne vzgoje na našem območju!

— V okviru koroškega festivala sem s prijatelji gledal

na Raynah rokometno tekmo med Fužinarjem in Rudarjem iz Velenja. Za novo igro smo se takoj navdušili in že drugi dan smo na telovadišču metali odbojgarsko žogo v »planke«. Naše navdušenje je opazila Ida Anderlik, ki je bila sama nekoč rokometasi- ca in nam priskočila na pomoč. Točnega datuma, ko smo odigrali prvo tekmo, se

ne spominjam, vem pa da je bilo meseca novembra leta 1954. Igrali smo s Fužinarjem in podlegli s 16:11. Najbolj mi je ostalo v spominu to, da smo se skoraj eno leto in pol trudili, da bi vsaj na eni tekmi vodili ali saj prišli v vodstvo. Vse je bilo zaman. Najhuje je bilo v Velenju, ko smo izgubili kar s 43:8. In še nekaj: mojster

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINSKE ZVEZE ZA TELESNO KULTURO TOVARIŠEM ZDENKOM VAUPOTOM

Predsednik Občinske zveze za telesno kulturo Zdenko Vaupot nam je v kratkem razgovoru nakazal problematiko telesne kulture v občini Slovenj Gradec.

Kako deluje Občinska zveza in s kakšnimi težavami se srečuje?

— Že ob ustanovitvi Občinske zveze, preteklo leto aprila, smo pričakovali, da se bo srečala z mnogimi problemi. Posebno vprašanje financiranja telesne kulture bomo v bodoče morali posvetiti več pozornosti. V preteklem letu smo razpolagali le z 80 tisoč dinarji. Bojimo pa se, da to vprašanje ne bo dokončno rešeno niti v tem letu. Predlagamo, da bi Občinska skupščina že v statutu vnesla določilo, da se za telesno kulturo letno dodelijo sredstva v višini 1% proračunskih sredstev.

Drugi problem je pomen, ki naj bi ga imela telesna vzgoja v življenju naših občanov. Ko so nam predložili statut občinske skupščine, smo opazili, da o telesni kulturi, razen kratkega odstavka o rekreaciji ni bilo govora. Razumljivo je, da smo takoj predlagali Občinski komisiji za statute, da razširi in točno določi besedilo o telesni kulturi. Sedaj, ko so o vprašanju telesne kulture razpravljali tudi v skupščini SRS, upamo, da bo komisija upoštevala naš predlog.

Tretji problem, ki se stalno pojavlja je vprašanje strokovnih kadrov. Na področju občine, trenutno nimamo niti enega učitelja ali profesorja telesne vzgoje. V perspektivnem načrtu moramo prav zato posvetiti kar največ pozornosti vzgoji strokovnih kadrov — štipendirati več dijakov in študentov.

PROBLEMI: STROKOVNI KADRI

Pomanjkanje telesnokulturnih objektov je zelo pereče, zlasti na naših šolah. Tako ima le mladina iz Slovenj Gradca možnost, da v zimskem času najde svoj prostor v telovadnici Partizana Slovenj Gradec. TO JE EDINA TELOVADNICA V KOMUNI!

Kje je vzrok, da so nekateri športi, ki so bili zelo kvalitetni nenadoma izumrli?

—V odbojki, kolesarstvu, atletiki so Slovenjgradčani nekoč dosti pomenili. Toda nihče ni upošteval potrebe po vzgoji mladine in razumljivo je, da je po odhodu nekaterih igralcev dejavnost popolnoma izumrla. To velja predvsem za odbojko. Pri kolesarjih je bil vzrok razpada društva slabi materialni pogoji. Po odhodu trenerja Zdena Vahtarja in Bradača, pa je tudi atletika šla po rakovi poti. Mislim, da ima odbojka možnost ponovnega rojstva.

Kaj predvideva sedemletni perspektivni plan?

—Predvideli smo dokodno izgradnjo športnega stadiona v Slovenj Gradcu. V tem obdobju bi nadalje dogradili vlečnico na Starj grad, manjša športna igrišča pri šolah, popravili kopalnišče, uredili strelišče ter zgradili športna igrišča v stanovanjskih naseljih.

pri katerem sem se učil za čevljarja mi kljub prošnjam, še tako milim, ni dovolil igrati rokmeta med delovnim časom. Seveda, če je bila tekma. Danes je ta mojster predsednik rokometne sekcije! Kaj hočemo, časi se spreminjajo — roket, pr. je postal v Slovenj Gradcu šport štev. 1.

GOVORIJO: PREDSEDNIKI

Vinko Canjko, predsednik TVD Partizan Slovenj Gradec pravi: V našem društvu smo v zadnjih letih pozabljali na splošno telesno vzgojo. Zelo žalostna je ugotovitev, da prihaja v telovadnico vsak dan manj mladine. Vse bolj se navdušujejo za športne igre, predvsem za roket. Naša osnovna naloga je splošna telesna vzgoja, zato bomo morali poiskati pravih pota, da bomo mladino zopet pritegnili v svoje vrste.

Trenutno delujeta na našem območju le dve društvi TVD Partizan. Vso dejavnost smo osredotočili na center v dolini Slovenj Gradec. Premalo smo se trudili, da bi telesna vzgoja prodrila v našo vas. Obnoviti moramo tudi rekreacijsko telesno vzgojo, ki je pred leti zelo dobro uspevala v našem društvu. No, če govorimo o rekreaciji, potem bi rad omenil, da bi naša podjetja na tem področju morala delati veliko bolj nabočno.

Miran Ankon, predsednik nogometne sekcije pri Partizanu Slovenj Gradec, nam je tako pripovedoval: Na preteklem občnem zboru smo se trdno odločili, da mora v naših vrstah zapihati nov veter. Tako smo že v zimskih mesecih pridobivali v svoje vrste igralca in trenerja Karla Kreigerja. Igralci se sedaj vestno pripravljajo za prvenstveno sezono. Upam tudi, da bomo rešili problem igralca s številko 1 — vratarja. Računamo, da se bomo uvrstili kar najbolj solidno v prvem razredu mariborske podzveze. Mladini, ki je bila do sedaj zastopljena smo preskrbeli trenerja, ki redno trenira 25 pionirjev. V aprilu nameravamo organizirati pionirsko nogometno šolo. Upamo, da bo seme padlo na rodovitna tla in čez nekaj let rodilo sadove.

Horvat Ladislav, predsednik strokovnega odbora za kegljanje pri Občinski zvezi za telesno kulturo je dejal: Kegljanje je pri nas športna panoga, ki ji je osnovni namen rekreacija delovnih ljudi. V svojih vrstah imamo 200 aktivnih kegljačev, ki delujejo v 11 krožkih. Vedno večja rast kvalitete v kegljanju, zahteva od kluba vedno večje strokovno delo. Morali bomo vzgojiti strokovni kader, ki bo sposoben voditi moštva, tako na treningih, kakor tudi na raznih tekmovanjih.

Če hoče klub še v naprej normalno delovati, moramo dokončati gradnjo novega kegljišča. Ker pa kegljači niso mogli zbrati prostovoljnih prispevkov za nadaljno gradnjo, bi ta primanjkljaj morali poravnati s sredstvi, ki so bila namenjena družbenim organizacijam.

O delovanju šahovskega kluba, pa nam je pripovedoval Jože Šmon: Šahovski klub je začel delovati pred enim letom, kot samostojni klub. Prej smo bili včlanjeni v sekciji pri DPD Svoboda. V tem kratkem obdobju smo naše delo kronali z lepimi uspehi. Na brzopoteznem turnirju okraja, smo osvojili drugo do tretje mesto, za Mariborom. Naš član Šmon Adolf je koroški brzopotezni prvak, sara pa sem prvak Koroške za leto 1963. Finančna sredstva so kot pri drugih, tudi pri nas osrednji problem. Zelo pogrešamo tudi svoj prostor, kjer bi se lahko redno sestajali.

OBČINSKE ZVEZE!

Enotne članske izkaznice so pripravljene

Na osnovi odloka ZTK Slovenije, da se na celotnem področju SR Slovenije uvedejo za vse športne panoge enotne članske izkaznice in prijavnice, sporočamo vsem osnovnim organizacijam, da jih bodo lahko v kratkem dobili na svojih občinskih zvezah za telesno kulturo. Po odloku ZTKS bodo izkaznice izdajale osnovnim organizacijam le občinske zveze za telesno kulturo, zato naj pred-

stavniki občinskih zvez izkaznice kot tudi prijavnice čimprej dvignejo na upravi Poleta Miklošičeva 4 — dvorišče, proti takojšnjemu plačilu ali pa naj jih pismeno naroče in jih bodo prejeli po povzetju. Izkaznice in prijavnice bo treba plačevati v računovodstvu — blagajni ZTKS Cankarjeva 5-III.

OBČINSKE ZVEZE!

